

6 Флора

О любезна Флоро! бжди прѣдсѣдателька въ н-
гры-ты на наши-ты дѣтца; ты прѣкрасна дѣщеря на:
зорѣ-тѣ, покрывашь съ шипокѣ (трандафиль) не-
бесны-ты поляны, кои-то прихожда майка ти като
начне отъ пролѣтъ да ся въздига всякъ день върхъ
нашія горизонтъ, и огрѣва съ златны-ты си ба-
грянены зоры сичкы-ты ни страны. Ты, коя-то си
донесена чрѣзь небесиѣ-тѣ дагѣ въ пазвѣ-тѣ на:
дѣждовны-ты облацы и надвесена отгоръ зелены-
ты ни моравы, изливашь съ пѣлны кошници цвѣтя
по-наши-ты горы и долины; залюбеныи зефиръ тя
послѣдва и съ тепло-то си и влажно дыханіе, духѣ
тя отъ подеръ за да нагрѣдувашь. Сгѣжкы-ты на
твое-то заминуваніе въ небеса виждать ся веке по
земѣ-тѣ; прѣзь далечны-ты дѣждовны стѣзы виж-
дать ся пусты бесплодны земли съвѣтъ раззеле-
нены отъ расцѣтены трѣвы, мѣглѣвы ливады
отъ басинне-ты (*) Срѣдъ най-облачный день че-
ловѣкъ бы мыслить че ольнчовны-ты зари грѣѣтъ
по гѣрбове-ты на могылы-ты, въ дълбочины-ты на
долины-ты, по върхове-ты на дрѣвны-ты памятни-
цы; минекшія-та и кукорече-то край-плѣтища-та да-
вать една добра миризма, а люлѣка-та съ багря-

[*] цвѣтѣ прилично на жебицѣ.